



The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 16. listopada 2022.

[Multimedia]

Molitva je lijek protiv mlake vjere

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Evandjelje današnje liturgije zaključuje se zabrinutim Isusovim pitanjem: “kad Sin Čovječji dođe, hoće li naći vjere na zemlji?” (*Lk 18, 8*). Kao da želi reći: kad dođem na svršetku povijesti – ali, možemo misliti, također sada, u ovom trenutku života – hoću li naći malo vjere u vama, u vašemu svijetu? To je ozbiljno pitanje. Zamislimo da Gospodin danas dođe na zemlju: vidio bi, nažalost, tolike ratove, siromaštva i nejednakosti, a u isto vrijeme velika tehnološka dostignuća, moderna sredstva i ljude koji uvijek nekamo jure, nikad ne staju; ali bi li našao one koji mu posvećuju svoje vrijeme i ljubav, koji ga stavljaju na prvo mjesto? I nadasve se zapitajmo: kad bi Gospodin došao danas, što bi našao u meni, u mome životu, u mome srcu? Koje bi prioritete vidio?

Mi se često usredotočujemo na mnoge hitne ali nepotrebne stvari, zaokupljeni smo i brinemo se za mnoge sporedne stvarnosti. Možda, a da toga nismo ni svjesni, zanemarujemo ono što je najvažnije i dopuštamo da se naša ljubav prema Bogu ohladi, da se malo po malo hladi. Isus nam danas nudi lijek za zagrijavanje mlake vjere. Koji je to lijek? To je molitva. Molitva je lijek vjere, okrjepa duše. To, međutim, mora biti *stalna molitva*. Ako se moramo podvrgnuti nekoj terapiji koja je potrebna da bismo ozdravili, važno je strogo je se pridržavati, uzimati propisane lijekove na pravi način i na vrijeme, stalno i redovito. U svemu u životu postoji potreba za tim. Sjetimo se biljke koju držimo kod kuće: moramo je stalno hraniti, ne možemo je namočiti i ostaviti tjednima bez vode! To još više vrijedi za molitvu: ne može se živjeti samo od jakih trenutaka ili povremenih intenzivnih susreta, a onda „utonuti u zimski san“. Naša će vjera presahnuti. Postoji potreba za svakodnevnom vodom molitve, za vrijeme posvećeno Bogu, tako da On može ući u naše vrijeme,

u našu povijest; za stalnim trenucima u kojima mu otvaramo svoja srca, kako bi On svaki dan mogao u nas ulijevati ljubav, mir, radost, snagu, nadu; to jest, hraniti našu vjeru.

Zato Isus danas govori svojim učenicima – svima, ne samo nekima! – „kako valja *svagda moliti* i nikada ne sustati“ (r. 1). Ali netko bi mogao prigovoriti: „Pa kako ću ja to!? Ne živim u samostanu, nemam puno vremena za molitvu!“. U tome nam možda može pomoći, u toj teškoći, koja je zbiljska, jedna mudra duhovna praksa, iako danas pomalo zaboravljena, koju naši stari, osobito bake, dobro poznaju: riječ o takozvanim *strelovitim molitvama*. Naziv je pomalo zastario, ali važna je bit. O čemu je riječ? O vrlo kratkim, lako pamtljivim molitvama, koje možemo često ponavljati tijekom dana, dok obavljamo razne poslove, kako bismo ostali „u suglasju“ s Gospodinom. Navest ću neke primjere. Čim se probudimo možemo reći: „Gospodine, zahvaljujem ti i prikazujem ti ovaj dan“: to je mala molitva; zatim, prije nego prionemo nekom poslu, možemo ponoviti: „Dođi, Duše Sveti“; te između jedne stvari i druge moliti ovako: „Isuse, uzdam se u te i volim te“. Koliko puta šaljemo „SMS poruke“ ljudima koje volimo! Činimo to i s Gospodinom, kako bi srce ostalo povezano s njim. I ne zaboravimo čitati njegove odgovore. Gospodin odgovara, uvijek. Gdje ih nalazimo? U Evanđelju, koje valja uvijek imati pri ruci i otvoriti svaki dan po nekoliko puta, da bismo primili Riječ života upućenu nama.

I vratimo se onom savjetu koji sam dao toliko puta: nosite malo džepno Evanđelje, u džepu, u torbi, i tako kad imate jednu minutu otvorite i pročitajte nešto, i Gospodin će odgovoriti.

Neka nas Djevica Marija, vjerna u slušanju, nauči tome umijeću moliti svagda, bez umora.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre!

Dana 10. listopada prošle godine započela je 16. redovna opća skupština Biskupske sinode na temu „Za sinodalnu Crkvu: zajedništvo, sudjelovanje, poslanje“. Od tada se u partikularnim Crkvama odvija prva faza Sinode, sa slušanjem i razlučivanjem. Plodovi pokrenutog sinodalnog procesa su mnogi, ali da bi potpuno sazreli potrebno je ne žuriti se. Potrebno je duže vrijeme razlučivanja. Stoga sam odlučio da će se ovaj sinodalni put održati u dvije sesije: prva od 4. do 29. listopada 2023., a druga u listopadu 2024. Vjerujem da će ta odluka potpomoći bolje razumijevanje sinodalnosti kao konstitutivne dimenzije Crkve, te pomoći svima bolje je živjeti u jednom hodu braće i sestara koji svjedoče radost evanđelja.

U Bovesu (Cuneo) danas će blaženima biti proglašeni don Giuseppe Bernardi i don Mario Ghibaudo, župnik i pomoćnik župnika, koji su ubijeni iz mržnje prema vjeri 1943. godine. U smrtnoj opasnosti nisu napustili povjereni im narod, nego su mu pomagali sve do prolijevanja vlastite krvi,

dijeleći tragičnu sudbinu drugih građana, koje su ubili nacisti. Neka njihov primjer u svećenicima potakne želju da budu pastiri po Kristovu srcu, uvijek uz svoj narod. Pljesak novim blaženicima!

Sljedeći utorak, 18. listopada, Pomoć Crkvi u nevolji promiče inicijativu „Milijun djece moli kronicu za mir u svijetu“. Hvala svim dječacima i djevojčicama koji u tome sudjeluju! Pridružimo im se u tome i povjerimo zagovoru Majke Božje ukrajinski narod i druge narode koji trpe zbog rata ili svih drugih oblika nasilja i bijede.

U vezi bijede, sutra se obilježava Međunarodni dan borbe protiv siromaštva: svatko može pomoći u izgradnji društva u kojem se nitko neće osjećati isključenim zato što je siromašan.

Pozdravljam sve vas, Rimljane i hodočasnike iz raznih zemalja: obitelji, župne skupine, udruge. Posebno pozdravljam glazbeni sastav iz Fribourga koji sam čuo kako svira: sjajni ste; zatim zbor “Comelico” iz Santo Stefana di Cadorea; članove Udruge vojska Bezgrešne te predstavnike Španjolske konfederacije poduzetničkih organizacija i Španjolske autonomne federacije. Pozdravljam također vjernike iz Chajarija, u pokrajini Entre Ríos (Argentina), koji su tamo: Bog ih blagoslovio!

Svima želim ugodnu nedjelju. I molim vas ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!